

XII. H

Tisztelt Hölgyeink és Uraink!

Mielőtt előítéletekbe bocsátkoznánk, adjunk magunknak másodpercnyi gondolkodási időt. Lássuk, mit mond a következő adatáradat: a XII.H harminc fővel büszkélkedhet, de csak húszat vallunk be az adózás csökkentése végett. Mint minden osztálynak, nekünk is rögös úton zörgött a kocsink kilencedikben, hiszen az osztály is éppolyan gólya volt még, mint mi. De aztán belelendültünk. Egy rozoga gépezetté váltunk, kezdetben huszonnyolc fogaskerékkel, amelyekhez néha új alkatrészek csatlakoztak, mások kihulltak, de a munka nem állt meg egy pillanatra sem.

Nem vagyunk mi egy rendetlen osztály: közös megegyezés alapján hagytuk, hogy eluralkodjon közöttünk a rendezett káosz. Sokat civakodtunk egymással, de kapcsolatokat kovácsoltunk, közelállókat és élesek, s megmaradtunk igazi közösségnek. Ennek bizonyítékeként együtt szerveztük meg a Bio KiMitTud-ot, s bár a nagy napon ezer kezünk ezerféle dolgon „járt”, végül ezt is összehoztuk.

Sok kiránduláson voltunk, legtöbbször mi magunk terveztük. Miként most is: a világ csodás helyei közül kiválasztottunk egyet, ahol együtt tölthetjük utolsó közös vakációnkat. Egy gyönyörű, Máltára való utazás... helyett elmentünk Bukarestbe és Brassóba, ahonnan mégis boldogan és meglegedetten jöttünk haza, feltelve újabb, szívünkbe zárható emlékekkel. Talán a kisördög bújt belénk, amikor születésnapja alkalmával teleragasztottuk az oszi autóját cetlikkel, de kezünk a szívünkön, csakis a jó szándék vezérelt.

Az is velünk történt – pontos időpontot igénylők kedvéért – tizenegyedik osztályban, hogy tanáraink nagy része átadta helyét egy másik kollégájának. Némely tantárgy esetén kétszer is. Sőt, s ez életre szóló sebet ejtett harminc fiatal sérülékeny lelken, biológiából négy tanár adott minket kézről kézre, hogy végül tizenkettedik elejére egy ötödiknél állapodjunk meg.

Persze mi sem remekeltünk mindig órán, gyakran lebegett fejünk felett „mínusz”, és testnevelésórára is csak igazolással mentünk.

Idővel aztán felvettük a ritmust, megpróbáltunk eleget tenni a követelményeknek. Mindegyik tantárgyból vannak szakértő diákjaink, adott órák aktív résztvevői, míg a többiek... máskor remekelnek. De az évek során többnyire sikerült felmérnünk képességeinket, s ez nagy hasznunkra válhat a jövőre nézve.

Végezetül Marton László gondolatait idézzük: „Lehet a tanításnak (...) hosszú ideig egy olyan fázisa, amikor csak várni kell. Valahogy úgy, mint egy kertésznek: lehet egy picit locsolni azt a szárat, vagy fölé tenni egy napernyőt, de valójában ki kell várni, amíg a természet elvégzi a munkáját, és kifejlődik belőle a virág.”